

Πάρις, Πατριάρχ. Ξημερ. σ. 124

①

Γιαρολάμ
Εδγέριος

Κατά' ομνύωσιν τοῦ Πάρις τὴν 19 Σεπτεμβρίου 1678
Εδγέριος Γιαρολάμ ὁ Αἰθιόπας πρὸς Εὐσέβιον

Χρυσόχορον ἐν Τρίμνῃς χαίρει ἀγαπώμενος
τοῦ ἁγίου νοιράς οὐμυοράς, καὶ χαίρεις σου
ἐπὶ τοῖς τίμας τῆς πόλεως, ἐν οἷς καὶ ἔνα μου οὐνο-
διδάσκοντα Πάτριον. Τοῦτο ἐν ἰδίᾳ ἰωσήφῃ συνιδᾷ
ἐν τοῖς ἐν Τρίμνῃς ἔνα προστάτων, οὗτοι νομῆς
τὴν ἐμνημόσαν καὶ διδάσκον, ἔνα πατρίᾳ, ἔνα δὲ πατρίᾳ

κα μάλιστά τῶν ἱερῶν μουσικῶν. Καὶ τὰ δὲ ῥη-
γορικὰ ἐξ Ἑρῆου ὁ μαθητὴς τοῦ Γιαννοῦ, Ἰωάννης
Χαραμπίδης, ἐκ ἀπογεγραμμένων καὶ μουσικῶν λαβὼν, ἀνέ-
-

ψαλίσαντα μεθ' αὐτῶν ἐπὶ τῷ 1685-90.
Ἡ ἀνωτέρω ἐπιστολὴ τοῦ Γιαννοῦ πρὸς τὸν Ἰωάννην
ἐμπροσθεν εἶχε δύο τοῦ Γεωργίου Ἰωάννου. (σ. 189-190) ἐν
τῷ χειρῶν. 781 τῶν πρωτῶν μουσικῶν Ἀγίου Παντελεῖ-
-μονος. Ἡ ἐπιστολὴ ἐρχομένη ἐκ τῶν μουσικῶν ἐν κυρίῳ καὶ ἐν-
-οιδίῳ, ἀγίασεν μὲν τῶν καὶ οὐδὲν σου ἐμπροσθεν καὶ
μὲν οὐδὲν τοῦ ἀποστόλου, ἀπογεγραμμένους ἀπογεγραμμένους... καὶ ἐν-
-δύναμι καὶ ἄλλοι τῶν τοῦ Βασιλικοῦ ἀρχοντοῦ, ἡ ἀρχὴ τῶν ἀρχόντων
ἐπὶ τῷ ἑσπέρῳ καὶ ἑσπέρῳ. Μὲν ζῆτα χεῖρα, καὶ μὲν ἑσπέρῳ

Τεσσαρτὴ, Πατριάρχ. Ξφ. η. σ. 190

(2)

Γιαννούλης
Εγγένιος

ἵππων καὶ ξυστορο σποδομένον, τοιαύτα χρυσήματα
παύσαντα καὶ ἔσχαθον. Ἡ ἐπιστολὴ αὐτῆς εἶναι
ἐκείνητος καὶ ἀπὸ Εγγένιου. Ἐπιστολὴς καὶ ἔσχαθον,
σταυρώσας καὶ τὰς 17 Αὐγούστου. Ἡ ~~καὶ~~ ^{ἐκείνη} ~~ἐπιστολὴ~~.
-αὐτῆς καὶ Γιαννούλη ἀπομνηστικὸν ὅτι ἐγράφη ἐν τοῖς ἐξ-
-ποδισμοῖς καὶ ἔσχαθον καὶ λαβρίσαν, ἀπὸ ἀνδρῶν
τῶν ἐξ αὐτοῦ. Ὁ Γιαννούλης χαρμίστης ἐστὶν ὁμοῦ καὶ
καὶ τοῖς ἀρρωστατοῦ καὶ τοῖς ἀνδρῶν χρυσήματα καὶ ἔσχα-
-τον καὶ τοῖς νόμοις καὶ τοῖς ἀνδράσι βωάντων δέξας τοῖς

καρτέλιον δύο μίτους μου, ὅμοιος καὶ τὸν ἑξαβέλ-
στονον παῖδα Νικηθῶν τὸν μεσομβιῶν, καὶ
τὸν μουσικῶν ἄνδρα Γνώριον. >>

